

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje** se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti výrokové části II. rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 12. 2008, č. j. 30 Ca 92/2008 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu, kterým tento soud (I.) zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2008, zn. 7859/UP/2008/Kd, a také rozhodnutí Městského úřadu Týniště nad Orlicí ze dne 17. 3. 2008, č. j. OÚP 5/2007-15-OBEC-Rozh-Ro, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, a (II.) rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2126 Kč.

Stěžovatel dne 31. 12. 2008 podal stížnost, kterou požaduje vydání opravného usnesení, neboť v napadeném rozsudku je přihlédnuto toliko k nákladům na hromadnou dopravu z Bolehoště do Hradce Králové a k ceně jízdenek MHD, ačkoliv stěžovatel použil k cestě na jednání soudu vlastní motorové vozidlo. Nárokuje proto náklady řízení ve výši 2339 Kč.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že podle ustanovení § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) „*předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*“ Je tedy zjevné, že není dáno právo na opravu rozsudku a jedná se tedy výhradně o věc úvahy samotného soudu, který tento rozsudek vydal. O návrhu – přesněji podnětu - na vydání opravného usnesení, které v tomto případě podal stěžovatel (tj. účastník řízení), se v případě nevyhovění samostatně nerozhoduje.

V nyní projednávané věci, kdy se krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku k náhradě jízdného osobním automobilem vyslovil, a to tak, že toto právo účastník řízení nemá, neshledal důvod tento svůj názor revidovat (a ani by to cestou opravného usnesení nebylo možné) a proto návrh stěžovatele s ohledem na jeho obsah považoval za kasační stížnost a jako takovou ji postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s. nicméně platí, že *„kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.“* V projednávané věci je ze shora provedené rekapitulace zřejmé, že stěžovatel brojí toliko proti části výroku týkající se nákladů řízení a Nejvyšší správní soud proto nemá s ohledem na kogentní znění citovaného ustanovení jakýkoliv procesní prostor pro jeho meritorní přezkum.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřípustnost [§ 46 odst. 1 písm. d), § 104 odst. 2 a § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu